

Regeringskansliet, Miljödepartementet

m.remissvar@regeringskansliet.se

m.naturmiljoenheten@regeringskansliet.se

Yttrande över remiss av SOU 2020:78 Betänkandet Tillgängliga stränder – ett mer differentierat strandskydd

Er beteckning M2020/02032

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Stockholms län konstaterar att utredningen i stort motsvarar de direktiv som angetts och har på ett tydligt sätt identifierat en rad problemområden med dagens regelverk. Länsstyrelsen tillstyrker flera av förslagen, bl.a. förslaget om att generellt strandskydd inte ska gälla vid anlagda vatten, att ett differentierat strandskydd möjliggörs genom utpekande av landsbygdsområden i översiktsplan och att uppdrag om digitalisering av strandskyddet ges. Länsstyrelsen har dock synpunkter i fråga om bl.a. förslaget avseende ett slopat strandskydd vid små sjöar och vattendrag samt förslaget om ett mer differentierat strandskydd genom upphävande av strandskyddet.

Länsstyrelsen anser det angeläget att förbättra förutsättningarna för bostäder och näringsverksamhet främst för småföretagare, besöksnäring och gröna näringar i områden med lågt exploateringsstryck. För Stockholms läns del, som dock huvudsakligen utgörs av områden med högt exploateringsstryck, är det särskilt viktigt att förbättra nämnda förutsättningar som en del i att möjliggöra och vidmakthålla en levande skärgård, där det går att leva och verka året om.

Länsstyrelsen ser samtidigt att det i ett län där tillgången till strandskyddade områden är starkt begränsad är det angeläget att framhålla de positiva effekter som strandskyddet ger, både för växt- och djurarter samt för allmänhetens tillgång till strandnära områden. De strandmiljöer som idag är tillgängliga för allmänheten och som gynnar livsvillkoren för växt- och djurliv är det på grund av tidigare och idag gällande lagstiftning. Det är därför som strandskyddet, med sina uttalat långsiktiga syften, har varit framgångsrikt för att bibehålla obebyggda och obrutna stränder samt oexploaterade strandzoner, även i ett högt exploaterat län som Stockholm. En utveckling mot alltför långtgående lättnader riskerar därför att äventyra den av flertalet uppskattade svenska modellen av strandskyddet med allemansrätten som en av två grundpelare. Det är mot denna bakgrund av vikt att

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT**FOIIND**

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

de föreslagna lättnaderna kan genomföras enbart där lagstiftaren ämnar lätta på strandskyddet och att de starkt exploaterade kusterna och stränderna fortsatt skyddas.

Effekterna av föreslagna lättnader och i vissa fall upphävande av det generella strandskyddet framkommer inte fullt ut i utredningsförslaget. Att helt ta bort strandskyddet för små sjöar och vattendrag är till exempel något som kan komma att få större negativa konsekvenser, för såväl den allemansrättsliga tillgängligheten som för växt- och djurlivet, än vad som framkommer i utredningen.

Länsstyrelsens i Stockholms län synpunkter redovisas nedan under de rubriker som synpunkterna berör.

Det generella strandskyddet tas bort vid små sjöar och vattendrag

Avsnitt 6.1

Länsstyrelsen delar utredningens bedömning att det finns ett behov av förändring av reglerna för små sjöar och vattendrag i syfte att skapa ökad acceptans för strandskyddet. Länsstyrelsen bedömer dock att ett minskat strandskydd om 50 meter för dessa områden bättre tillgodoser såväl strandskyddets biologiska och allemansrättsliga syfte som intresset av att kunna bygga närmare stränderna. På så sätt lämnas också möjlighet till fri passage. Med hänsyn till de klimatförändringar som sker i närtid med ökande extremväder i form av stora nederbörds mängder är det dessutom i många fall olämpligt att bygga nära vatten och vattendrag. Höga flöden påverkar bebyggelsen längs med stränderna både i form av ökad översvämningrisk samt skredrisk. Ett bibehållande av ett begränsat strandskyddsområde om 50 meter kan i dessa fall leda till en mer lämplig placering av bebyggelse.

Det finns en risk att strandskyddets syften inte tillgodoses om mindre sjöar och vattendrag undantas från strandskyddsbestämmelserna, framför allt i redan exploaterade delar i södra Sverige. Antalet arter, liksom andelen rödlistade arter, är också större i södra delen av landet. Ett vattendrags bredd eller ett vattenområdes yta är inte korrelerad med de värden vattendraget eller vattenområdet har för den biologiska mångfalden. Många mindre vattenområden har höga naturvärden, särskilt i strandzonen, som kan utgöra både spridningskorridor och innehålla värdefulla livsmiljöer för djur- och växtlivet. I samband med miljöbalkens tillkomst och införandet av det förbud som är kopplat till det biologiska syftet angavs i författningskommentaren (se prop. 1997/98:45 s 84) att ”sedan syftet har utvidgats finns det anledning att vara försiktigare med att upphäva strandskyddet. Små bäckar och tjärnar har ofta stor betydelse för den biologiska mångfalden”. Det biologiska syftet gäller alltså men just strandzonens betydelse för strandskyddets syften har inte tillräckligt belysts i utredningen. Ett borttagande av strandskyddet skulle också göra det svårare att nå Sveriges miljömål samt internationella mål där en ökning av skyddad natur

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT**FOIIND**

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

efterfrågas. Särskilt i tätbebyggda områden har små sjöar och vattendrag dessutom en viktig funktion för det rörliga friluftslivet, något som inte heller belysts särskilt väl i utredningen. Utredningens direktiv var att dels förbättra förutsättningarna för viss typ av bebyggelse i områden med lågt exploateringstryck, dels bibehålla eller förstärka strandskyddet i starkt exploaterade områden. Länsstyrelsen i Stockholms län anser att utredningen inte tillräckligt tagit hänsyn till starkt exploaterade län i detta förslag. Att ta bort strandskyddet kommer sannolikt att innebära en risk för ökad exploatering av stränderna i dessa områden. Därmed kommer andelen tillgängliga stränder av värde för den biologiska mångfalden och för friluftslivet att ytterligare minskas i de områden som redan idag har den lägsta andelen tillgängliga stränder.

Idag är även strandskyddet kring små sjöar och vattendrag ofta det enda skyddet för vattenkvaliteten då dessa vatten inte omfattas av miljökvalitetsnormerna för vatten. Påverkan från en ökad exploatering av stränderna kring dem kan därför medföra en påtaglig risk för att nedströms liggande vattendrag inte uppnår beslutade miljökvalitetsnormer. Att helt ta bort strandskyddet kan därför bli en försvårande omständighet för att uppnå satta miljökvalitetsnormer i samband med andra exploateringsåtgärder i nedströms liggande vattenområden.

Ett begränsat strandskydd om 50 meter i kombination med en tillämpning i större utsträckning av den sedan 2014 införda möjligheten att upphäva strandskyddet, helt eller delvis, kring mindre vattenområden bör enligt Länsstyrelsen kunna tillgodose de behov av förändring av reglerna som utredningen anger.

Möjligheten för länsstyrelserna att införa strandskydd om området är av ”särskild betydelse” för strandskyddets syften är i praktiken svår att genomföra. Det skulle kräva en längre övergångsperiod och Länsstyrelsen har i dagsläget inte resurser att inventera länets alla småvatten och sedan fatta beslut om införande av strandskydd där det behövs. I konsekvensutredningen nämns att om inte länsstyrelserna har resurser till detta bedöms de negativa konsekvenserna kunna bli omfattande. Det kan komma att behövas en nationell kartläggning av mindre sjöar och vattendrag, men även om en sådan genomförs bedömer Länsstyrelsen att det kommer bli svårt att hantera materialet och skydda det som behövs, oavsett vilken skyddsform som väljs. Om annat områdesskydd än strandskydd blir aktuellt så kommer dessutom ännu större resurser att tas i anspråk, både av personal på länsstyrelserna och för utbetalning av intrångsersättning till markägare.

Det är även viktigt att definiera vad som avses med begreppet ”särskild betydelse” utöver vad som framgår av författningskommentaren. Det kommer annars att ta tid att utarbeta en praxis av vad som kan anses vara av särskild betydelse för strandskyddets syften. Det kan även innebära skillnader i tolkningen i olika delar av landet vilket kan komma att leda till ett bristande förtroende för tillämpningen av lagstiftningen. Länsstyrelsen föreslår, om förslaget genomförs, att Naturvårdsverket ges bemyndigande att ta fram en vägledning/definition för vad som ska anses vara små vatten som har särskild betydelse för strandskyddets syften.

Strandskydd vid anlagda vatten

Avsnitt 6.2

Utredningen Stärkt lokalt åtgärdsarbete – att nå målet Ingen övergödning, den s.k. övergödningsutredningen (SOU 2020:10) föreslog i sitt betänkande i februari 2020 att ett generellt undantag från strandskyddet skulle införas i 7 kap. 16 a § miljöbalken för våtmarker och dammar som har anlagts eller restaurerats med huvudsakligt syfte att minska näringsbelastningen på den lokala vattenmiljön.

Länsstyrelsen i Stockholms län angav i sitt remissyttrande att Länsstyrelsen delar utredningens ståndpunkt att nyttan av att fler våtmarker och dammar anläggs på jordbruksmark överväger de negativa konsekvenserna av ett slopat strandskydd för denna kategori.

Länsstyrelsen vidhåller denna uppfattning och tillstyrker därför nu aktuellt förslag i 7 kap. 13 § miljöbalken om att strandskydd inte ska gälla vid anlagda vatten. Länsstyrelsen konstaterar dock, med hänsyn till det äldre kartmaterial och ortofoto Länsstyrelsen har tillgång till, att det är svårt att avgöra vilka vatten som är anlagda och vilka som är naturliga när det gäller tidpunkter så långt tillbaka som 1975, eftersom detta underlag inte är av samma kvalitet som idag. En senare tidpunkt än år 1975, t ex år 2000, skulle därför underlätta tolkningen av vilka vatten som är anlagda.

Länsstyrelsen föreslår att det, liksom vid förslaget om slopat strandskydd vid mindre sjöar och vattendrag, ska införas en möjlighet för länsstyrelsen att införa strandskydd vid dessa anlagda vatten om området har särskild betydelse för strandskyddets syften.

Bättre redovisning av strandskyddets omfattning och var det gäller

Avsnitt 6.3

Utredningens förslag om uppdrag för länen att i samråd med Naturvårdsverket samordna arbetet med en digitalisering av redovisningen av strandskyddets omfattning i landet tillstyrks.

Länsstyrelsen konstaterar, i likhet med utredningen (se s. 202) att detta är en betydande tillkommande arbetsuppgift som kräver särskilt riktad finansiering om det ska vara genomförbart. Länsstyrelsen bedömer att det kommer att kräva betydligt större tidsram än 2 år för genomförande.

Länsstyrelsen konstaterar vidare i likhet med utredningen att den redovisning av strandskyddet som tas fram inom digitaliseringsuppdraget, och som inte utgör kartor från beslut och föreskrifter, inte bör vara bindande vid tillämpningen

(avsnitt 6.3.3. sid 203). Av detta skäl krävs sannolikt en översyn av samtliga förordnandena, vilket är betydligt mer resurskrävande.

Utredningen har i sina överväganden dock inte nämnt Lantmäteriets pågående digitaliseringsprojekt där strandskyddet ska återinföras i registerkartan med hjälp av kartmaterial från länsstyrelserna och det kommunala lantmäteriet (KLM). Arbetet pågår och flera län har redan laddat upp sitt material hos Lantmäteriet, där det ska presenteras i någon form av applikation, troligen under 2021. Ytterligare digitalisering och ändringar som följer av utredningens föreslagna lagändringar behöver därför samordnas med detta projekt.

Enklare att ändra gamla förordnanden om strandskyddets omfattning

Avsnitt 6.4

Länsstyrelsen tillstyrker, med viss justering, förslaget i den föreslagna 7 kap. 18 f § miljöbalken om att länsstyrelsen får besluta att upphäva tidigare förordnanden. I förslaget har det dock angetts att tidigare förordnanden enligt 7 kap. 15 § miljöbalken i dess lydelse från den 1 *juli* 1999 till den 30 juni 2009 omfattas. Länsstyrelsen anser att förslaget bör utformas så att Länsstyrelsen får upphäva tidigare förordnanden enligt 7 kap. 15 § miljöbalken i dess lydelse från den 1 *januari* 1999.

Det datum som angetts i förslaget tar sin utgångspunkt i att regeringen anmodade länen att senast den 30 juni 1999 ompröva sina äldre förordnanden med tillämpning av det nya biologiska syftet i 7 kap. 13 § miljöbalken, se 11 § lagen (1998:811) om införande av miljöbalken, den s.k. införandelagen. Avsikten med förslaget torde dock vara ett bemyndigande att upphäva de tidigare förordnandena som beslutats med den lydelse miljöbalkens ikraftträdande möjliggjorde, vilket var den 1 januari år 1999. Även om regeringens anmodan i dåvarande övergångsbestämmelse gav möjlighet att besluta om förordnandena senast den 30 juni 1999, fanns möjlighet för länen att tillämpa de nya bestämmelserna med tillämpning av det nya biologiska syftet redan den 1 januari samma år.

Av denna anledning torde därför förslaget utformas så att länsstyrelsen får upphäva tidigare förordnanden enligt 7 kap. 15 § miljöbalken i dess lydelse från den 1 *januari* 1999.

Strandskydd och äldre planer

Avsnitt 6.5

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om ändring i 10 a § införandelagen, i syfte att undanröja hinder för kommunernas detaljplanering i de fall länsstyrelsen redan upphävt strandskyddet på den grunden att området uppenbart saknar betydelse för strandskyddets syften.

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT**FOIIND**

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

Länsstyrelsen anser dock att områdesbestämmelser bör omfattas av 10 a § andra meningen införandelagen. Områdesbestämmelser infördes i den äldre plan- och bygglagen (1987:10). Även dessa områdesbestämmelser kan ha ersatt planer, fastställda före den 1 juli 1975 och bör därför också omfattas av 10 a § införandelagen. Om inget tillägg med områdesbestämmelser görs i bestämmelsen innebär det, när en ny detaljplan ersätter idag gällande områdesbestämmelser där det dessförinnan gällt en äldre plan, att strandskydd inte kommer att inträda. Någon prövning av strandskyddet i dessa områden kommer i så fall aldrig att ske, vilket Länsstyrelsen anser att det finns ett behov av.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår Länsstyrelsen därför följande utformning av den föreslagna 10 a § införandelagen.

Strandskydd inträder när en fastställd generalplan, stadsplan eller byggnadsplan upphävs eller ersätts av en ny detaljplan enligt plan- och bygglagen (2010:900), om det inte bestäms annat. Detta gäller även när en detaljplan *eller områdesbestämmelser* för ett område som tidigare har omfattats av en fastställd generalplan, stadsplan eller byggnadsplan upphävs eller ersätts av en ny detaljplan.

Undantaget för de areella näringarna

Avsnitt 6.6

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att regeringen bör utreda om det finns behov av författningsändringar vad gäller undantaget för de areella näringarna i 7 kap. 16 § miljöbalken och föreslår att en sådan utredning bland annat belyser undantagets koppling till förutsättningarna för en levande skärgård.

Ett mer differentierat strandskydd

Två alternativa sätt att underlätta byggandet inom landsbygdsområden

Avsnitt 7.3

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget om att underlätta byggnation genom utpekande av landsbygdsområden i översiktsplan. Länsstyrelsen ser fördelar med tydligare kriterier men konstaterar samtidigt att tolkningsutrymmet med föreslagen lydelse blir större. Det blir därmed svårt att bedöma konsekvenserna av förslaget. Länsstyrelsen ställer sig dock tveksam till förslaget om att kommuner ska kunna ansöka om att strandskyddet i landsbygdsområden upphävs då detta bedöms som alltför långtgående och obehövligt mot bakgrund av övriga lättnadsförslag i denna del.

Utredningen föreslår att den geografiska begränsningen som innebär att kust och skärgård inte längre ska undantas från möjligheten att pekas ut som landsbygdsområde, ska utgå. Av förarbetena till den idag gällande geografiska begränsningen (prop. 2008/09:119 s. 66 ff) anges att skälet är att exploateringstrycket generellt är högt samt att dessa delar av kusten och

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT**FOIIND**

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

skärgårdarna hör till de från strandskyddssynpunkt mest värdefulla strandområdena i landet. I nu aktuellt utredningsförslag anges att det finns behov av att värna strandskyddets syften i starkt exploaterade områden och att det sannolikt är stora delar av Sveriges kuststräcka som inte uppfyller kriterierna. Länsstyrelsen anser att det endast är i begränsad omfattning kriterierna för landsbygdsområde för just kust- och skärgårdsområden uppfylls i Stockholms län. Att den geografiska begränsningen som finns i lagstiftningen idag tas bort öppnar dock upp för ett tolkningsutrymme som kan medföra en generösare tillämpning än vad som är utredningens intention.

Så som lagförslaget är formulerat så gäller samma kriterier för upphävande av strandskyddet inom landsbygdsområden som för redovisning av landsbygdsområde i översiktsplanen där generösare särskilda skäl ska kunna tillämpas. Då möjligheten för kommunen att ansöka hos länsstyrelsen om att helt eller delvis upphäva strandskyddet inom landsbygdsområden, inte är kopplad till en prövning mot strandskyddets syften ställer sig Länsstyrelsen tveksam till detta alternativ. Förslaget är alltför långtgående med hänsyn till att kriterierna är desamma som vid utpekandet i översiktsplanen där åtgärden därefter prövas mot strandskyddets syften. Ett upphävande av strandskyddet innebär inte per automatik att den typ av bebyggelse som utredningsförslaget syftar till att underlätta, kommer till stand. Förslaget riskerar istället att urholka strandskyddet med sina uttalat långsiktiga syften som har varit betydelsefullt för att bibehålla sammanhängande obebyggda och obrutna stränder och strandområden.

Länsstyrelsen konstaterar vidare att 12 månaders handläggningstid som anges i den föreslagna 26 b § i förordningen (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken mm dessutom är mycket kort om tid för Länsstyrelsen att handlägga en ansökan. Om förslaget genomförs föreslår Länsstyrelsen att tiden räknas från det att ärendet är komplett. Länsstyrelsen vill även peka på behovet av en tydlig vägledning till kommunerna för vad som ska ingå i underlaget vid ansökan om upphävande av strandskyddet. Denna bör finnas tillgänglig för kommunerna då lagändringen träder i kraft för att undvika merjobb för både kommuner och länsstyrelser.

För att Länsstyrelsen ska kunna bedöma huruvida utpekade landsbygdsområden uppfyller kriterierna när en översiktsplan kommer på samråd/granskning krävs ett bra underlag från kommunen. Länsstyrelsens erfarenheter från LIS-utpekanden i översiktsplaner är dock att det är svårt att få in komplett underlag från kommunerna. Länsstyrelsens bedömning är att det kommer att behövas vägledning för hur kriterierna för landsbygdsutveckling ska tillämpas och hur kommunerna ska redovisa att kriterierna är uppfyllda. Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverket ges i uppdrag att ta fram en sådan vägledning tillsammans med Boverket.

Länsstyrelsen tillstyrker att man som hittills även ska kunna redovisa ett landsbygdsområde utanför översiktsplan (se s 265 i betänkandet) i samband med ansökan om dispens eller upphävande inom förslag till detaljplan (se även prop. 2008/09:119 s. 58 ff). Det gör det möjligt att i det enskilda fallet avgöra om sökt

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT**FOIIND**

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

åtgärd avser en plats som ligger inom ett sådant område där förutsättningarna för landsbygdsområde är uppfyllda. Detta bör dock förtydligas i föreslaget lagrum.

Vid ett eventuellt införande av 7 kap. 17 a § andra stycket punkt 1 miljöbalken föreslås att länsstyrelsen, enligt 18 f § tredje stycket samma kapitel, ska kunna återinföra strandskydd i landsbygdsområden om förutsättningarna för att upphäva strandskyddet enligt 18 § tredje stycket inte längre föreligger. Hur länsstyrelsen skulle få kännedom om att kriterierna inte längre är uppfyllda, samt konsekvenserna av ett sådant återinförande av strandskyddet framgår inte tydligt av betänkandet. Länsstyrelsen befarar därför att denna möjlighet inte kommer att kunna utnyttjas i det syfte som utredaren föreslår.

Särskilda skäl för dispens i landsbygdsområden

Avsnitt 7.5

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget i den föreslagna 7 kap. 18 d § p 1 miljöbalken.

Länsstyrelsen konstaterar att formuleringen av den föreslagna 7 kap. 18 d § p 2 miljöbalken inte utesluter att punkten används vid dispensprövning trots att det i förslaget (avsnitt 7.5.4. s. 263) anges att bestämmelsen bör tillämpas när strandskydd upphävs genom detaljplan.

Länsstyrelsen anser att den föreslagna punkten 3 i 7 kap. 18 d § miljöbalken bör omformuleras till att avse ”behov av strandnära läge” då det föreslagna lagrummet med kriteriet ”fördel av ett strandnära läge” och författningskommentaren lämnar ett stort utrymme åt tolkningen av vad som avses med detta.

Stärkt skydd i vissa områden

Avsnitt 7.6

Förslaget om att införa begreppet ”särskilt restriktivt” vid tillämpningen av de särskilda skälen 1-6 i områden där exploateringsgraden är hög och efterfrågan på mark för bebyggelse är stor samt i vattenområden av särskild betydelse för djur- och växtlivet avstyrks då förslaget bör analyseras vidare och utvecklas.

Rättspraxis idag visar på stor restriktivitet vid bedömningen. Att nu införa begreppet ”särskilt restriktivt” kräver tydligare vägledning om hur det avses tillämpas. Av tidigare uttalanden i förarbetena framgår att strandskyddet är ett allmänt intresse som är så starkt att utgångspunkten är att strandskyddet i normalfallet har företräde framför andra allmänna eller enskilda intressen och att möjligheten att besluta om undantag från strandskyddet ska tillämpas med stor restriktivitet (prop. 2008/09:119 s. 53). Även av tidigare förarbeten, t ex förarbetena till miljöbalkens ikraftträdande (prop. 1997/98:45 s. 88 ff), framgår att när det gäller möjligheten att få undantag från strandskyddet ska tillämpningen vara lika restriktiv som regeringens tillämpning och praxis dittills. Det finns

därmed en risk att förslaget urholkar strandskyddet i områden som inte uppfyller kriterierna i 7 kap. 18 c § andra stycket miljöbalken.

Enklare att vidta klimatanpassningsåtgärder

Avsnitt 7.7

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget då det tydliggör dispensmöjligheten för denna typ av samhällsviktiga åtgärder. Länsstyrelsen konstaterar dock att denna typ av åtgärder sannolikt kan medges dispens med stöd av det idag gällande särskilda skälet i 7 kap. 18 c § p 5 miljöbalken ”angeläget allmänt intresse, som inte kan tillgodoses utanför strandskyddsområdet”.

Länsstyrelsen anser dock att begreppet ”egendom vid befintlig bebyggelse” skulle behöva utvecklas i författningskommentaren. Risk finns annars att begreppet kan komma att tolkas som att all typ av enskild bebyggelse, ex ett mindre skjul, får skyddas med klimatanpassningsåtgärder.

Effektivare tillsyn inom strandskyddade områden

Avsnitt 8.1

Länsstyrelsen anser att tillsyn är viktigt för att en lagstiftning ska uppfattas som legitim och rättvis. I dagsläget är tillsynen otillräcklig i stora delar av landet och rättssäkerheten är härmed eftersatt. Utredningen konstaterar bland annat att de tillsynsansvariga myndigheterna bedriver för lite tillsyn samt vikten av att den tillsyn som bedrivs är planerad och genomtänkt. Om tillsyn uteblir under lång tid kan det få stora konsekvenser både för biologisk mångfald och allmänhetens tillgång till strandområden. På många håll utmed kuster, större sjöar i inlandet och de större älvarna kan man redan idag se uppenbara konsekvenser av en utebliven tillsyn.

Av utredningens direktiv framgår att ”Länsstyrelserna har i dag en viktig uppgift kring tillsyn och kontroll av strandskyddsreglerna. Det finns fortsatt ett behov av en ändamålsenlig och effektiv statlig tillsyn och kontroll av tillämpningen av förändrade strandskyddsregler”. Länsstyrelsen delar denna uppfattning samt utredningens bedömning att tillsyn inom strandskyddat område är en förutsättning för att bibehålla systemets legitimitet. Länsstyrelsen tillstyrker därför förslaget avseende en ökad och mer effektiv tillsyn.

Det är vidare positivt att Naturvårdsverket och Länsstyrelserna fortsatt arbetar med tillsynsvägledning, och att länsstyrelserna fått ökade befogenheter gentemot kommunernas tillsynsarbete. Länsstyrelsen anser även att Naturvårdsverkets handbok från 2009 i stora delar bör ses över och revideras med anledning av de nu aktuella författningsförslagen och den praxis som utvecklats sedan bestämmelsernas tillkomst 2009.

Utöver detta anser Länsstyrelsen att den ändring som tillfördes i 26 kap. 8 § miljöbalken bör kompletteras med en ny paragraf i tillsynsförordningen som ger

ERROR! REFERENCE SOURCE NOT

FOIIND

Datum

Beteckning

2021-04-

101-7535-2021

Naturvårdsverket ansvar att ta fram föreskrifter för strandskyddstillsyn. Föreskrifterna skulle i sin tur kunna peka ut mer i detalj vad som ska planeras, göras och följas upp. På så vis skulle tillsynen kunna bli mer effektiv och likvärdig över landet. Detta skulle även kunna ge stöd för kommuner att prioritera upp sin strandskyddstillsyn.

Det är bra att det tillförs resurser till Naturvårdsverket för att öka kunskapen om varför det är viktigt med tillsyn av efterlevnaden. Men det är inte enbart kunskapsbrist som är problemet utan att det råder resursbrist även hos tillsynsmyndigheterna för att finansiera den sortens tillsyn.

Ikraftträdande och genomförande

Avsnitt 9

Det är viktigt att tidsramarna för ikraftträdande av de nya bestämmelserna inte blir för snäva och att det inte blir en för kort övergångsperiod. Det krävs både ekonomiska och personella resurser för att det inte ska bli en övergång till den nya lagstiftningen som äventyrar de värden som strandskyddet syftar till att skydda.

Beslutet har fattats av landshövding Sven-Erik Österberg med juristen Tina Stuube som föredragande. I den slutliga handläggningen har även rättsdirektör Mathias Wahlsten, samhällsbyggnadsdirektör Åsa Ryding och miljödirektören Johanna Lindgren medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Så här hanterar Länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa finns på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.